

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 15Co/74/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415210964  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1415210964.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., Bratislava, Mlynské nivy č. 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, za ktorú konajú JUDr. David Soukeník a JUDr. Peter Štrpka, PhD., proti žalovanej: C. D. , narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom J., D. č. XXX/XX, zastúpená JUDr. Ivan Jánošík, advokát, Bratislava, Klincová č. 35, o zaplatenie 3.265,94 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 16. januára 2017, č.k. 18 C 268/2015-170, takto

### rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 16. januára 2017, č.k. 18 C 268/2015-170, potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16. januára 2017, č.k. 18 C 268/2015-170, vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu X.XXX,XX € spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy X.XXX,XX € od 14.11.2013 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 82 ods. 1 písm. d/, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“) a § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 3.10.2013 žalobca na odbernom mieste žalovanej demontoval plynomer č. XXXXXXXXXBXXX, o ktorom následne znalec v posudku skonštatoval, že odtlačky čelustí plombovacích klieští na olovej plombe na merači žalobcu neboli vytvorené tým istým nástrojom ako kontrolné odtlačky a s veľkou pravdepodobnosťou predpokladá, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené, odstránené a nahradené inou plombou. Na rozdiel od žalovanej súd prvej inštancie považoval predložený znalecký posudok za dostatočne presvedčivý a odôvodnený a s jeho závermi sa plne stotožnil. Zo znaleckého posudku jasne vyplýva, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, keď bola pôvodná olovená plomba odstránená a nahradená inou, na ktorej boli kontrolné odtlačky urobené iným nástrojom. Žalovaná svoje námietky proti tomuto dôkazu nepodložila žiadnymi vlastnými dôkazmi, čiže nevyvrátila jeho závery. Aktívna legitímácia žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete a pasívna legitímácia žalovanej ako odberateľa v spore vyplývajú priamo z ustanovenia § 82 ods. 2 zákona o energetike, pričom v zmysle konštantnej judikatúry sa na strane odberateľa jedná o objektívnu zodpovednosť, pri ktorej sa neskúma zavinenie. Čo sa týka preukázania vzniku škody, táto v zmysle zákona o energetike vznikla už samotným neoprávneným odberom podľa § 82 ods. 1 písm. d/. Pre určenie jej výšky je

podstatné, že ju nemožno určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, pretože došlo k neoprávnenému zásahu do meradla, a že meradlo bolo umiestnené v uzamknutej skrinke, ktorú nemožno považovať za verejne prístupné miesto, keďže na prístup k meradlu sa vyžaduje prekonanie funkčného zámku. Preto žalobca postupoval správne, keď výšku škody určil v zmysle § 82 ods. 3 zákona o energetike podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Na námietku žalovanej súd prvej inštancie skúmal premlčanie nároku žalobcu. V zmysle § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, najneskoršie za 3 roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Žalobca sa dozvedel o škode a zároveň o tom, kto za ňu zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti, zo znaleckého posudku zo dňa 23.10.2013. Od tohto dňa mu začala plynúť dvojiročná subjektívna lehota na uplatnenie nároku. Udalosť, z ktorej škoda vznikla, nastala najskôr 19.11.2012 (§ 1 ods. 9 vyhlášky MH SR č. 449/2012 Z.z.), odkedy začala žalobcovi plynúť trojiročná objektívna lehota na uplatnenie nároku (úmysel žalovanej nebol preukázaný). Žaloba bola podaná dňa 31.8.2015, teda v uvedených lehotách. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, má žalobca právo na zaplatenie ročných úrokov z omeškania, ktoré mu prislúchajú, vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), t.j. 5,25 % po dni splatnosti faktúry 14.11.2013. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podala včas odvolanie žalovaná. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že spolu s členmi rodiny je užívateľom časti rodinného domu v J. na D. ulici č. XX. Nehnuteľnosť patrí S. B., rod. K., narodenej XX.X.XXXX, bytom J., D. č. XX. Pokiaľ ide o dodávku plynu je žalovaná v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou Slovenský plynárenský priemysel, a.s. (ďalej len „SPP, a.s.“), Bratislava, Mlynské Nivy č. 44/a, voči ktorej si žalovaná riadne plní zmluvné povinnosti, pričom SPP, a.s., ako zmluvný partner si neuplatnil voči nej žiadne sankcie. Žalovanú sumu si žalobca, podľa žalovanej, uplatňuje na základe vymyslených dôvodov, ktoré preukazoval vlastným znaleckým posudkom a v rozpore s právnou úpravou. Poukazuje na ustanovenia § 47 a nasl. zákona o energetike, žalovaná sponchybovala aktívnu legitímáciu žalobcu, keď podľa uvedených ustanovení účastníkom trhu s plynom je dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete, prevádzkovateľ distribučnej siete a prevádzkovateľ zásobníka. Podľa žalovanej nie je zrejmé, na základe akého dôvodu má byť žalobca vlastníkom plynu, ktorý mal byť neoprávnené odobraný, a teda poškodený. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala dokazovanie k otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu napriek tomu, že ju v konaní namietala. Bez preukázania vlastníctva plynu nie je možné hovoriť o škode. Podľa žalovanej žalobca v konaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz preukazujúci jej pasívnu vecnú legitímáciu. V konaní nebol objasnený vzťah žalobca - žalovaná, vzťah žalovanej k SPP, a.s., nebola zodpovedaná otázka, ako mohla žalovaná neoprávnené odoberať plyn, keď za bežne odoberaný plyn platila SPP, a.s. Žalovaná poukázala na to, že so svojou rodinou žije v rodinnom dome svojej matky, proti ktorej žalobca taktiež vedie konanie o zaplatenie X.XXX,XX €, na totožnom súde pod sp.zn. 11 C 441/2015. Podľa žalovanej znalecký posudok Ing. Petra Leška č. XXX/PI-XXXX zo dňa 23.10.2013, predložený v konaní žalobcom, je potrebné považovať za listinný dôkaz, ktorý nemá dôkaznú silu znaleckého posudku, nebol predložený spôsobom, predpokladaným O.s.p. Žalovaná ho v konaní namietala, navrhla vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré však žalobca znemožnil zničením dôkazného prostriedku, čo nemôže byť na jej ťarchu. Podľa uvedeného listinného dôkazu „s veľkou pravdepodobnosťou bolo porušené pôvodné zabezpečenie meradla proti neoprávnenej manipulácii - odstránené a nahradené inou plombou t.j. že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Žalovaná namietala relevantnosť uvedeného záveru, keď nemôže zodpovedať za stav, „či a v akom rozsahu žalobca predloží na posúdenie rovnaké plombovacie kliešte ev. iné a na tomto základe si vybuduje finančnú výhodu bez akéhokoľvek plnenia.“ Žalovaná ďalej namietala, že žalobca nepreukázal v konaní vznik škody a ani stav, že by výšku škody nebolo možné vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Vytvoril dojem, že nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu, a preto použil postup podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Žalovaná vytýkala súdu prvej inštancie, že ani s touto jej námietkou, prednesenou počas konania, sa súd prvej inštancie

nevysporiadal. Poukázala na to, že pokiaľ by v prejednávacom prípade išlo o neoprávnený odber plynu, išlo by o prvý prípad a podľa § 82 ods. 4 zákona o energetike je potrebné výšku škody spôsobenej neoprávneným odberom určiť ako cenu neoprávneného množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky, čo však súd prvej inštancie neakceptoval a žalobcovi priznal náhradu škody podľa zásad vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Žalovaná zotrvala na námietke premlčania, vznesenej v priebehu konania. Podľa žalobcu malo k neoprávnenému odberu plynu dochádzať v období od 19.11.2012 do 3.10.2013, preto škoda za obdobie od 11/2012 do 9/2013 je, s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, premlčaná, keďže žaloba bola podaná dňa 31.8.2015. Žalovaná odvolaním napadla aj výrok o trovách konania. Za účelne vynaložené nepovažuje náklady na odmenu advokáta, keď žalobca má právny referát a odborne zdatné osoby, vysokoškolsky vzdelané v oblasti práva. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.9.2004, sp.zn. II. ÚS 78/03, podľa ktorého všeobecný súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak navrhovateľovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažuje za účelne vynaložené. Žalovaná nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého neprodukovala, v rámci procesnej obrany, dôkazy alebo návrhy preukazujúce nedôvodnosť uplatneného nároku. Podľa jej názoru tvrdené skutočnosti preukázala v plnom rozsahu. Podľa žalovanej postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s čl. 2 ods. 2 a čl. 4 ods. 1 C.s.p., keď až z odôvodnenia rozsudku sa dozvedela, aké úvahy viedli súd prvej inštancie k vyhovneniu žaloby. Podľa žalovanej z odôvodnenia rozhodnutia nie je zjavné, akou právnou úpravou či zaužívanou súdnou praxou sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní riadil. V tomto smere poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.6.2008, sp.zn. I. ÚS 243/2007, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod publikačným číslom 33/2008, v zmysle ktorého: „Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V prípade, keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy či čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ Odvolateľka navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

3.1. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a korešpondujúce s ustálenou súdnou praxou. K námietke nedostatku aktívnej legitimácie vznesenej žalovaným žalobca uviedol, že na základe rozhodnutia Európskej komisie mala slovenská vláda povinnosť liberalizovať trh s plynom, preto došlo v roku 2006 k odčleneniu prepravných a distribučných služieb od dodávania plynu konečným spotrebiteľom. Vznikla tak firma eustream a.s., ktorá má na starosti dodávku plynu do Slovenskej republiky a vysokotlakové prepravné kapacity a firma SPP - distribúcia, a.s., ktorá má na starosti privedenie plynu ku konečnému spotrebiteľovi. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., je oprávnená vykonávať distribúciu plynu na základe povolenia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Uvedenú skutočnosť deklaruje aj fakt, že rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. XXXX/XXXX/P-PP zo dňa 19.8.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.9.2013, zmenené rozhodnutím č. XXXX/XXXX/P-PP zo dňa 28.3.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.4.2014, došlo k schváleniu prevádzkového poriadku spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., ako prevádzkovateľa distribučnej siete. Ďalej poukázal na Vyhlášku Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 zo dňa 14.1.2013, ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom, ktorá obsahuje podrobnú špecifikáciu povinností subjektov na trhu s plynom vrátane jeho distribúcie a postupov týchto subjektov na trhu s plynom. Od 1.7.2007 došlo k liberalizácii trhu s plynom, čo má za následok, že na trhu pôsobia viacerí dodávateľov elektriny a plynu. Je rozdiel medzi dodávkou plynu a distribúciou plynu. Dodávku plynu zabezpečujú pre koncového odberateľa rôzne licencované subjekty, ktoré si koncový odberateľ vyberá podľa svojho uváženia a nemožno ich stotožňovať s distribútorom. Distribúciu plynu zabezpečuje prevádzkovateľ distribučnej siete, ktorým je spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., je prevádzkovateľom distribučnej siete. Zmluvy o dodávke plynu spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. neuzatvárala a ani neuzatvára. Zmluvy o dodávke plynu uzatvárajú len dodávateľia, ktorých voľba je

po liberalizácii trhu s plynom výlučne záležitosťou spotrebiteľov ako konečných odberateľov. Z uvedeného jasne vyplýva, že nie je možné zamieňať žalobcu, spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., resp. distribútora zemného plynu a dodávateľov zemného plynu, ktorými sú napr. nasledovné spoločnosti: BUSINESS COMMERCIAL FINANCE s.r.o.; ČEZ Slovensko, s.r.o.; ELGAS, s.r.o.; Energie2, a.s.; LAMA energy a.s.; MAGNA ENERGIA a.s.; MET Slovakia, a. s.; RIGHT POWER, a.s.; RWE Gas Slovensko, s.r.o.; SLOVAKIA ENERGY, s.r.o.; Slovenský plynárenský priemysel, a.s.; Stredoslovenská energetika, a.s. (SSE); V-Elektra Slovakia, s.r.o.; VEMEX ENERGO s.r.o.; ZSE Energia, a.s. Bez ohľadu na to, ktorého z dodávateľov plynu si žalovaný zvolí, prevádzkovateľ distribučnej siete, teda žalobca, sa nemení a zostáva ten istý. Žalobca ďalej uviedol, že súčasťou odberného miesta je meradlo plynu, ktoré zaznamenáva spotrebu plynu. Meradlo je vlastníctvom žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy a žalovaná ako odberateľ má zákonnú povinnosť sprístupňovať meradlo prevádzkovateľovi distribučnej siete, aby vykonal odpočet spotreby, kontrolu meradla, prípadne jeho výmenu alebo demontáž. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia okresných súdov, z ktorých vyplýva, že na konanie ohľadom vzniknutej škody z titulu neoprávnene odobraného plynu je aktívne legitimovaným subjektom priamo zo zákona (napr. rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. 12 C 461/2015, Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 16 C 191/2008, Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3 Cb 25/2013) ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 102/2010 zo dňa 29.11.2011, sp.zn. 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.3.2015, sp.zn. 1 Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009, sp.zn. 4 Cdo 30/2009 zo dňa 28.10.2009, v ktorých konaniach najvyšší súd konal so žalobcom ako aktívne legitimovaným subjektom. Ako dôkaz, že žalobca je aj vlastníkom plynu, predložil zmluvu o dodávke zemného plynu uzavretú medzi spoločnosťou VEMEX ENERGO s.r.o. a SPP - distribúcia, a.s., na základe ktorej sa dodávateľ zaviazal, že dodá žalobcovi zemný plyn a prevedie na neho vlastnícke právo k tomuto plynu. Poukázal zároveň na to, že jeho aktívna legitimácia je daná priamo zo zákona, keď žalobca je v zmysle § 82 zákona o energetike uvedený ako jeden zo subjektov, ktorý je oprávnený uplatňovať si náhradu škody v prípade neoprávneneho odberu. Pre úplnosť žalobca uviedol, že zákon o energetike umožňuje uplatniť si náhradu škody aj iným subjektom, a to dodávateľovi zemného plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi zásobníka. Prevádzkovateľovi prepravnej siete, alebo prevádzkovateľovi zásobníka, by škoda mohla vzniknúť len za predpokladu, ak by sa v prípade žalovanej jednalo o odberné plynové zariadenie odberateľa plynu, ktoré je pripojené priamo k prepravnej sieti, alebo ak by dochádzalo zo strany žalovanej k odberu zemného plynu priamo zo zásobníka. V danom prípade však nie je odberné miesto žalovanej napojené týmto spôsobom. Zákon umožňuje uplatniť si škodu i dodávateľom zemného plynu. V prejednávanej veci je dodávateľom žalovanej spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s., t.j. spoločnosť, s ktorou má žalovaná uzatvorenú zmluvu. Zákon o energetike umožňuje uplatniť si tomuto dodávateľovi plynu škodu len v prípade, ak sa jedná o odber plynu, ktorý je definovaný v dvoch skutkových podstatách neoprávnených odberov a to v prípade podľa § 82 ods. 1 písm. f/ zákona o energetike, t.j. ak ide o odber plynu, pri ktorom odberateľ nedodrжал dodávateľom určené obmedzenia a v druhom prípade, ak sa jedná o odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. g/ zákona o energetike, t.j. ak odberateľ nedodrжал zmluvne dohodnuté platobné podmienky. Taktiež sa v prejednávanej veci nejedná o niektorý z uvedených prípadov. Vo všetkých ostatných prípadoch špecifikovaných v § 82 ods. 1 zákona o energetike vzniká škoda prevádzkovateľovi distribučnej siete. Plyn, ktorý odberateľ odoberie spôsobom špecifikovaným § 82 ods. 1 s výnimkou vyššie uvedených ustanovení (situácií), totiž nepatrí dodávateľovi zemného plynu konkrétneho odberateľa, či inému subjektu, ale patrí prevádzkovateľovi distribučnej siete t.j. distribútorovi, ktorým je žalobca (spoločnosť SPP - distribúcia, a.s.). Na preukázanie skutočnosti, že v rozhodnom období plyn nedodával žalovanej jej dodávateľ, s ktorým má uzavretú zmluvu, bol zo strany žalobcu počas konania navrhnutý dôkaz, a to vyžiadať od dodávateľa plynu žalovanej informáciu, koľko m3 plynu v spornom období dodal žalovanej. Žalobca poukázal na skutočnosť, že na základe získaných informácií od dodávateľa plynu je zrejmé, že dodávateľ fakturoval žalovanej za sporné obdobie spotrebu 0 m3. V predmetnom konaní bola preukázaná skutočnosť, že žalovaná v rozhodnom období plyn odoberala. Tento odobraný plyn však (ako je už zrejmé) nepatrí žiadnemu inému subjektu, ale žalobcovi. Jedná sa o plyn žalobcu, ktorý musí do siete dodávať žalobca za účelom plnenia úloh, ktoré plní v zmysle vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 zo dňa 14.1.2013 a to najmä za účelom krytia strát spôsobených poruchami na sieti (havárie, netesnosti sústavy, ...), ako aj neoprávnenými odbermi zemného plynu zo strany niektorých odberateľov plynu. Podľa žalobcu jeho aktívna legitimácia bola v prejednávanej veci preukázaná a súd prvej inštancie dospel k správnyom záverom, keď konštatoval, že aktívna legitimácia je žalobcovi daná priamo zo zákona.

3.2. K otázke pasívnej legitimácie žalovanej žalobca uviedol, že objektívna zodpovednosť vyplýva z vyššie spomínaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vo všetkých uvedených

rozhodnutiach súd konštatoval, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť odberateľa za odber zemného plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Žalobca zvlášť poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2011, sp.zn. 4 Cdo 102/2010, v ktorom konaní dovolací súd konštatoval, že „Súd mal za to, že v danom prípade bola naplnená skutková podstata neoprávneného odberu plynu, pretože žalovaný odoberal plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, zodpovedá žalobcovi za škody, ktoré neoprávneným odberom spôsobil. Je tomu tak preto, že zákonná úprava je vybudovaná na princípe objektívnej zodpovednosti za škodu vzniknutú neoprávneným odberom, a to bez ohľadu na to, kto zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii poškodil. Za škodu bez ďalšieho zodpovedá odberateľ.“ K námietke žalovanej v otázke pasívnej legitímácie žalobca poukázal na to, že žalovaná žiadnym spôsobom svoju argumentáciu neodôvodnila, nevyvrátila argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že pasívna legitímácia je v danej veci zrejmalá, keď si uplatnil nárok voči žalovanej t.j. C. D., rod. B., bytom D. XX, XXX XX J., ktorá je u dodávateľa plynu evidovaná ako odberateľ zemného plynu cez meradlo s výrobným číslom: XXXXXXXXXBXXX, číslo odberného miesta: XXXXXXXXXX (viď Zápis zo dňa 7.10.2013). Práve na tomto odbernom mieste a na uvedenom meradle bolo zistené porušenie jeho zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a teda neoprávnený odber podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike. K odvolacej námietke žalovanej, že nedošlo k objasneniu vzťahu žalobca - žalovaný, a že za plyn platila spoločnosti „SPP“ žalobca uviedol, že žalovaná v konečnom dôsledku za plyn jej dodávateľovi nezaplatila, čo preukázal prostredníctvom súdu, a to zabezpečením faktúry dodávateľa s nulovou spotrebou plynu. Žalobca potvrdil, že vedie pred Okresným súdom Bratislava IV. pod sp.zn. 11 C 441/2015 spor s pani S. B., ktorá je matkou žalovanej. Tento spor sa vedie v súvislosti s porušením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle s výrobným číslom: XXXXXXXXXBXXX, na odbernom mieste číslo: XXXXXXXXXX. Jedná sa teda o iné odberné miesto, iný plynomer, ako aj iného odberateľa plynu. Žalobca nespochybnil skutočnosť, že žalovaná žije v rodinnom dome u svojej matky s celou svojou rodinou, avšak treba rozlišovať odberné miesto a meradlo, cez ktoré odoberá plyn žalovaná a odberné miesto s meradlom, cez ktoré odoberá plyn jej matka. Je teda zrejmé, že sa jedná o spor, ktorý je síce obdobný po právnej aj skutkovej stránke, avšak žiadnym spôsobom nesúvisí s prejednávanou vecou ani nepredstavuje prekážku litispendencie.

3.3. Žalobca k znaleckému posudku, ktorý predložil spolu so žalobou, uviedol, že znalec, ktorý znalecký posudok vypracoval, je povinný vypracovať znalecký posudok riadne, účelne a nestranne. Znalec Ing. Peter Leška, je riadnym znalcom zapísaným v zozname znalcov evidenčné číslo: XXXXXX, vykonávajúci okrem iného znaleckú činnosť v odbore: XXXXXX - Strojárstvo, odvetvie: 391100 - Mechanické zabezpečovacie systémy, ako aj odbore: 490000 - Kriminalistika, odvetvie: 490300 - Mechanoskopia. Zdôraznil, že znalec je povinný postupovať pri vypracovaní znaleckých posudkov podľa príslušných ustanovení zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorších predpisov a je nezávislou a nestrannou osobou. Znalec z odboru mechanoskopia je správne zvoleným znalcom na posúdenie prípadného zásahu do meradla, keďže predmetom skúmania mechanoskopie je aj posudzovanie prekonávania zabezpečení ako aj skúmanie plomb. Podľa žalobcu znalecký posudok, predložený do konania, spĺňa všetky náležitosti, ktoré naň kladie zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Poukázal na to, že na pojednávaní nariadenom na deň 15.6.2016 bol prítomný znalec, ktorý ako svedok vypovedal a objasnil súdu všetky sporné skutočnosti. Znalec okrem iného uviedol, že výmenná čeľusť plombovacích klieští, ktorá predstavuje nástroj zanechávajúci odtlačky na plombe, sa vyrába strojovo na základe strojárskeho výkresu. Z tohto dôvodu by nemali vzniknúť pri ich výrobe také veľké rozdiely, aby po vytvorení sporného odtlačku došlo k tak výraznej nezhode špecifických znakov. Inak povedané všetky čeľuste plombovacích klieští zanechávajú druhovo zhodné odtlačky. Je jedno, ktorá čeľusť z príslušnej sady sa na oplombovanie meradla použije. Odtlačky týchto klieští budú vždy v zásade obdobné s druhovo zhodnými znakmi. Čo sa však týka sporného odtlačku, ten neniesol druhové znaky, ktoré možno vytvoriť čeľuťami plombovacích klieští, ktoré používal oprávnený subjekt. Špecifické znaky sporného odtlačku niesli výrazne rozdielne znaky v porovnaní s kontrolnými odtlačkami, ktoré boli vytvorené pomocou originál plombovacích čeľuští. Znalec taktiež na pojednávanie predložil fotografiu falošnej raznice, s ktorou sa stretol pri výkone znaleckej činnosti pre orgány činné v trestnom konaní, ktoré vyšetrovali organizovanú skupinu zaoberajúcu sa zásahmi do plynomerov (ľudovo povedané ich stáčaním na priaznivejšie hodnoty). Súdu uviedol, že práve sporný odtlačok, ktorý sa nachádzal na plynomery žalovanej, nesie druhovo obdobné špecifické znaky („...na základe tvaru a špecifických znakov nachádzajúcich sa na výmennej čeľusti pochádzajúcej z trestnej činnosti je možné predpokladať, že sporný odtlačok mohol byť vytvorený aj týmto nástrojom“). Znalec súdu ako aj žalovanej riadne objasnil, prečo má za to, že s veľkou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že došlo k porušeniu pôvodného zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. K pojmu s veľkou

pravdepodobnosťou žalobca uviedol, že znalec takto označil pravdepodobnosť blížiacu sa k istote, a to približne 99,99 %, ktorá skutočnosť je žalobcovi zrejماً z iných konaní, kde od znalca požadoval percentuálne vyjadriť tento pojem. Žalobca poukázal na to, že žalovaný mal možnosť znalca osobne vypočuť a spochybniť jeho závery, pričom znalca aj vypočuť. Závery znalca žiadnym spôsobom zo strany žalovaného spochybnené neboli. Žalovaný mal možnosť v tejto súvislosti navrhnuť vykonanie ďalších dôkazov, avšak žiadne dôkazy navrhnuté neboli.

3.4. K spôsobu výpočtu škody žalobca uviedol, že išlo o zákonný a zákonom predpokladaný spôsob určenia škody. Poukázal na ustanovenie § 15 ods. 6 písm. d/ zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii, podľa ktorého platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, pozmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka a ustanovenie § 82 ods. 3 zákona o energetike, podľa ktorého ak nemožno vyčíslíť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l/. Uviedol, že pri bežných odberoch sú pre určenie množstva odobratého plynu smerodajné údaje z meradla plynu, pričom platí, že ak z akéhokoľvek dôvodu, stanoveného v § 15 ods. 6 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii, zanikla platnosť úradného overenia meradla, nemožno tieto údaje použiť. Poukázal na to, že v prejednávanom prípade meradlo za rozhodné obdobie vykázalo síce určité množstvo spotrebovaného plynu, vzhľadom však na charakter porušenia zabezpečenia meradla nie je možné toto množstvo plynu použiť na účely vyfakturovania odobraného množstva plynu. Ak by dodávateľ na základe takto poškodeného meradla vyfakturoval plyn, mohla by byť voči nemu uplatnená sankcia za porušenie ustanovení zákona o metrológii. Z tohto zákona však vyplýva, že údaje o spotrebe meradla, ktorého platnosť úradného overenia zanikla, nesmú byť použité v obchodnom styku, a teda takýto údaj nemôže akceptovať ani prevádzkovateľ distribučnej siete, ktorému by rovnako hrozila sankcia za porušenie ustanovení zákona o metrológii. Navyše v prípadoch, kedy bolo pozmenené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, za ktoré sa považuje plomba počítadla, nie je zrejmé, či údaj o spotrebe zemného plynu, ktorý takýto plynomer indikuje, predstavuje skutočne odobrané množstvo plynu. Nie je teda možné na základe objektívnych skutočností toto množstvo plynu určiť. Preto sa na výpočet množstva neoprávnene odobraného plynu uplatní vykonávací predpis. Žalobca zdôraznil, že porušením plomby počítadla je možné s týmto počítadlom manipulovať a ovplyvniť tak údaj o spotrebovanom množstve plynu. Zároveň poukázal na to, že žalovaná k otázke výpočtu škody uviedla len námietku a ňou vnímaný rozpor. Neuvedla však, akým spôsobom mala byť škoda určená a aké objektívne a spoľahlivé podklady mal žalobca použiť, keď existuje dôvodný predpoklad, že namerané hodnoty boli zrejme na danom meradle manipulované. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, podľa ktorého v prípade, ak sa jedná o prvý neoprávnený odber, je potrebné uplatniť na výpočet škody typový diagram dodávky plynu a skutočnosť, že sa jedná o prvý neoprávnený odber, mal potvrdiť sám žalobca. Poukázal na ustanovenie § 82 ods. 4 zákona o energetike, podľa ktorého ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d/, výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste sa použije postup podľa odseku 3. Podľa žalobcu z citovaného ustanovenie zákona o energetike je zrejmé, že typový diagram dodávky sa použije len, ak sú kumulatívne splnené viaceré predpoklady a to, že sa jedná o prvý neoprávnený odber, plyn je odoberaný domácnosťou, meradlo je umiestnené na verejne prístupnom mieste a meradlo má porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Poukázal na to, že žalovaná vyššie citované ustanovenie prezentovala vo svojom odvolaní neúplne, a to tak, že typový diagram dodávky plynu je potrebné uplatniť vždy, ak sa jedná o prvý prípad neoprávneného odberu. Uviedol, že fotodokumentáciou ako aj listinnými dôkazmi v konaní preukázal, že meradlo, ktorým bol plyn odobraný žalovanou, sa nenachádza na verejne prístupnom mieste. Meradlo žalovanej je uzamknuté a nie je teda prístupné tretím osobám. Na to, aby bol k nemu možný prístup je potreba prekonať uzamykateľný systém zámku. S touto skutočnosťou sa vo svojom odôvodnení dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie.

3.5. Žalobca ďalej uviedol, že s námietkou premlčania vznesenou žalovanou sa dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie, pričom konštatoval, že k premlčaniu nedošlo. Poukázal na to, že vždy, ak existuje pochybnosť o prípadnej manipulácii s meradlom, a to bez ohľadu na to akým spôsobom bola táto manipulácia vykonaná, je potrebné podrobiť meradlo znaleckému dokazovaniu. To, že došlo k určitému zásahu, musí konštatovať nezávislá osoba, znalec. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.2.2012, sp.zn. 1 Cdo 43/2010, podľa ktorého „Pre posúdenie otázky premlčania dovolací súd odkazuje na pomerne bohatú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

resp. Najvyššieho súdu Českej republiky, a tak z dôb spoločného štátu, ako aj následne po rozdelení, ktorá je plne použiteľná, pretože spoločný právny základ zostal zatiaľ nezmenený. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený (žalobca) dozvedel o škode, treba v zmysle vyššie uvedeného vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nej), teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, t.j. ktorú bolo možné natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, kedy poškodený získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná (R 38/75).“ Následne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod R 38/75, podľa ktorého „Pri posudzovaní kedy sa poškodený dozvedel o škode je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode; nestačí teda iba možnosť dozvedieť sa o vzniknutej škode.“ Podľa žalobcu moment rozhodujúci pre začatie plynutia premlčacej doby nastáva potom ako bolo poškodenie zabezpečenia preukázané, konštatované nezávislou osobou. Týmto je naplnený predpoklad preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode. A taktiež nenastáva skôr ako je škoda určená výpočtom podľa zákona. Týmto je naplnený ďalší predpoklad a to objektívneho vyčíslenia škody v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Tento právny názor je plne konformný s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uvedený názor si nezávisle na právnom názore žalobcu osvojil aj súd prvej inštancie a žalobca voči nemu nemá žiadne výhrady.

3.6. K otázke neúčelnosti trov právneho zastúpenia právnickej osoby advokátom žalobca uviedol, že tento názor je prekonaný a poukázal na aktuálny nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. augusta 2016, sp.zn. I. ÚS 264/2016, podľa ktorého „Účelom náhrady trov konania je kompenzácia výdavkov účastníkovi konania, ktoré musel vynaložiť v dôsledku protiprávneho konania, na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V súlade s tým je zákonná úprava náhrady trov konania založená na zásade úspechu v konaní, nie na zásade zásluhovosti. Úspešný je vo veci ten účastník konania, ktorého meritórnemu návrhu bolo vyhovené (mal vo veci plný úspech). Zo žiadnych ustanovení Ústavy Slovenskej republiky ani Občianskeho súdneho poriadku (teraz Civilného sporového poriadku) nemožno vyvodiť záver, že by účastníkovi konania (konkrétne v prerokúvanej veci právnickej osobe súkromného práva), ktorý má zamestnancov s právnickým vzdelaním a napriek tomu si zvolí zástupcu z radov advokátov, nemala byť priznaná náhrada trov konania. Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne.“

3.7. Žalobca sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaná počas konania neprodukovala v rámci procesnej obrany dôkazy, či návrhy. Podľa názoru žalobcu žalovaná len účelovo a bez právneho základu rozporovala nárok žalobcu.

3.8. Čo sa týka otázky posúdenia znaleckého posudku ako súkromnej listiny žalobca poukázal na to, že znalec vypracoval znalecký posudok dňa 23.10.2013, v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom tento právny predpis nijako nešpecifikuje náležitosti znaleckého posudku. Taxatívne náležitosti znaleckého posudku upravuje zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Žalobca tiež uviedol, že žaloba s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorej prílohu tvoril znalecký posudok číslo XXX/PL-XXXX, bola na súd doručená 31.8.2015, taktiež v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Poukazujúc na ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 470 ods. 2 C.s.p. žalobca konštatoval, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku postupoval v zmysle platnej a účinnej legislatívy a znalecký posudok obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o znalcoch. Aj v prípade, ak by bol znalecký posudok zo strany súdu vyhodnotený ako listina, žalobca poukázal na to, že v konaní bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie v súvislosti s poškodením zabezpečenia meradla, a to svedecká výpoveď znalca.

3.9. K námietke žalovanej, že z odôvodnenia rozsudku nie je zjavné, akou právnou úpravou sa súd prvej inštancie riadil, žalobca uviedol, že súd v napadnutom rozsudku dostatočne ozrejmil, že sa riadil ustanoveniami zákona o energetike a taktiež sa prípadom zaoberal aj po skutkovej stránke v potrebnom rozsahu. Dokazovanie v danej veci bolo podľa názoru žalobcu vykonané v nevyhnutne potrebnom a dostatočnom rozsahu.

3.10. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, prípadne, aby vo svojom rozhodnutí doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj ďalšie dôvody.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu už nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19. júna 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6.1. Žalobca sa predmetnou žalobou domáha voči žalovanej zaplata sumy X.XXX,XX € s príslušenstvom titulom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, keď žalovaná odoberala plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

6.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávaný prípad použil ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d/, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona o energetike a § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a správne ustálil, že žaloba žalobcu je dôvodná, keď bolo preukázané, že žalovaná odoberala plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a je objektívne zodpovedná za škodu, ktorá týmto žalobcovi vznikla.

6.3. Odvolateľka v odvolaní namietala aktívnu legitímáciu žalobcu. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, podľa ktorého jeho aktívne vecná legitímácia ako prevádzkovateľa distribučnej siete vyplýva zo zákona, konkrétne z ustanovenia § 82 ods. 2 zákona o energetike, podľa ktorého odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka, skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

6.4. Ako správne uviedol žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, jeho aktívnu legitímáciu potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach (napr. sp.zn. 1 Cdo 107/2008 zo dňa 27.10.2009, sp.zn. 4 Cdo 30/2009 zo dňa 28.10.2009), v ktorých ako žalujúca strana žalobca vystupoval, keď konanie z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nezastavil. Odvolací súd poukazuje na to, že najvyšší súd sa v spomínaných konaniach (i keď nedostatok aktívnej legitímácie v týchto konaniach namietaný nebol) otázkou aktívnej legitímácie zaoberal s poukazom na ustanovenie § 161 C.s.p. (predtým § 103 O.s.p.), podľa ktorého kedykoľvek počas konania súd prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Odvolací súd na podporu tohto svojho tvrdenia poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010, sp.zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamietá.“ Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie vykonal, na návrh žalobcu, dokazovanie dopytom na spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a.s., ktorým dokazovaním bolo zistené, že uvedená spoločnosť v spornom období nedodala žalovanej žiadny plyn. Táto skutočnosť vyplýva z listinného dôkazu na č.l. spisu 98, opravná faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.4.2014. Neobstojí tak odvolacia námietka žalovanej, podľa ktorej súd prvej inštancie nevykonal na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu žiadne dokazovanie. V konaní nebolo sporným, že žalovaná

mala v rozhodnom období uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu so spoločnosťou Slovenský plynárenský priemysel, a.s. V súčasnosti je pritom v Slovenskej republike jediným prevádzkovateľom distribučnej siete žalobca, pričom na trhu pôsobia viacerí dodávatelia zemného plynu, ktorí uzatvárajú zmluvy o dodávke plynu s jednotlivými odberateľmi. Na základe uzavretej zmluvy o dodávke plynu platí odberateľ za odobratý plyn dodávateľovi, s ktorým je v zmluvnom vzťahu. Dodávateľ pritom fakturuje odberateľom množstvo odobratého zemného plynu na základe údajov, ktoré mu oznamuje žalobca, ktorý je aj vlastníkom meracích zariadení, vykonáva ich montáž, kontrolu a údržbu. V prípade ak odberateľ neodoberá plyn od dodávateľa plynu, ako je to v prípade neoprávneného odberu zemného plynu, dochádza k odberu z distribučnej siete žalobcu a neoprávnený odber plynu sa prejaví u distribútora ako reálny úbytok majetku, ktorým je plyn. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by za plyn dodávaný v rozhodnom období zaplatila dodávateľovi plynu a v konaní nebolo ani preukázané, že okrem žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete bola z titulu neoprávneného odberu plynu za rozhodné obdobie uplatňovaná náhrada škody aj inou oprávnenou osobou. Námietka aktívnej legitimácie žalobca zo strany žalovanej tak nie je dôvodná.

6.5. K námietke žalovanej, že v konaní nebol predložený žiadny relevantný dôkaz preukazujúci jej pasívnu legitimáciu ako aj k námietkam, týkajúcim sa znaleckého posudku, predloženého spolu so žalobou žalobcom, odvolací súd uvádza nasledovné. Vykonaním dokazovania a hodnotením dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach súdom prvej inštancie bolo, podľa názoru odvolacieho súdu, jednoznačne preukázané, že žalovaná zodpovedá za neoprávnený odber plynu z dôvodu, že odoberala plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Ako správne poukázal vo vyjadrení k odvolaniu žalobca, znalecký posudok vypracoval znalec zapísaný do zoznamu znalcov, vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a znalecký posudok má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Zároveň bol znalec vypočutý v konaní, odpovedal na otázky súdu a strán sporu, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že na meradle, ktoré meralo plyn odoberaný žalovanou, bolo porušené pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Znalec v odpovediach na otázky uviedol, že demontoval olovenú plombu z predloženého plynomeru a znaky nachádzajúce sa na plombe porovnal s kontrolnými odtlačkami, ktoré mal od žalobcu. Porovnaním zistil, že špecifické znaky odtlačkov sa nezhodujú, čo znamená, že neboli vytvorené jedným a tým istým nástrojom, z čoho vyplýva, že pôvodné zabezpečenie bolo odstránené a nahradené inou plombou. Ďalej uviedol, že sila prípadne hĺbka odtlačku nezmení rozmery ani rozmiestnenie špecifických znakov odtlačku. Znalec vo výpovedi uviedol, že asi v roku 2014 pre orgány činné v trestnom konaní vypracovával znalecký výstup, pri ktorom mal k dispozícii výmenné čeľuste plombovacích klieští, ktoré pochádzajú od osôb podozrivých z trestnej činnosti a ktoré boli vyrobené z termoplastu, medzi inými sa tam nachádzali aj označenia M41/07 (odvolací súd poznamenáva, že ide o totožné označenie výmenných čeľustí plombovacích klieští ako na meradle meranom množstvo plynu dodávaného žalovanej). Na otázku, či sa mohlo stať, že znalci boli predložený iný kontrolný odtlačok, tento odpovedal, že od žalobcu má jeden kontrolný odtlačok označený M41/07, keďže výmenná čeľusť plombovacích klieští je súčasťou, ktorá je vyrábaná na základe strojárenského výkresu, nemali by vzniknúť pri jej výrobe také veľké rozdiely, aby po vytvorení sporného odtlačku došlo k tak výraznej nezhode špecifických znakov (č.l. 125, 128 - 137 spisu).

6.6. Žalovaná namietala aj výpočet škody, resp. spôsob jej výpočtu, použitý žalobcom. Tvrdila, že ak ide o neoprávnený odber, potom sa jedná o prvý neoprávnený odber a je potrebné uplatniť na výpočet škody typový diagram dodávky plynu. Žalobca k tejto odvolacej námietke správne poukázal na ustanovenie § 82 ods. 4 zákona o energetike, podľa ktorého ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d/, výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že jednou z podmienok, za splnenia ktorých možno použiť uvedený spôsob určenia výšky škody je, že ide o odber plynu meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, pričom všetky podmienky, za ktorých možno použiť tento spôsob určenia výšky škody, musia byť splnené kumulatívne. Žalobca fotodokumentáciou ako aj listinnými dôkazmi (č.l. spisu 52), v konaní preukázal, že meradlo, ktorým bol plyn odobraný žalovanou, sa nenachádza na verejne prístupnom mieste, je uzamknuté.

6.7. Podľa názoru odvolacieho súdu správne súd prvej inštancie ustálil, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Objektívna premlčacia doba je v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka trojročná, začína plynúť odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej vznikla škoda, úmysel zo strany žalovanej preukázaný ani tvrdený nebol. Žalobca sa v konaní domáha škody za neoprávnený odber, ku ktorému došlo v období od 19.11.2012 do 3.10.2013, trojročná doba preto žalobcovi začala plynúť dňa 19.11.2012, uplynula

dňa 19.11.2015, takže ak žalobca žalobu podal dňa 31.8.2015, urobil tak v rámci trojročnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba je v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka dvojročná a začína plynúť odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri hodnotení, kedy sa poškodený dozvedel o škode, je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda iba možnosť dozvedieť sa o vzniknutej škode). Dozvedieť sa o škode znamená, že sa poškodený dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktoré je možné objektívne vyčíslieť v peniazoch, že možno právo na jej náhradu dôvodne uplatniť na súde. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa žalobca dozvedel o škode zo znaleckého posudku, pretože až na základe posudku mal žalobca vedomosť o tom, že došlo k neoprávnenému odberu plynu, keď žalovaná odoberala plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čo malo za následok vznik škody. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 23.10.2013, kedy najskôr sa mohol žalobca dozvedieť o existencii škody, takže žaloba bola podaná v rámci subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 23.10.2015.

6.8. K odvolacej námietke, týkajúcej sa návrhu žalovanej na vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré podľa žalovanej žalobca znemožnil zničením dôkazného prostriedku, odvolací súd uvádza, že takýto návrh žalovanej odvolací súd z predloženého spisu nezistil.

6.9. K odvolacej námietke žalovanej, týkajúcej sa trov konania, podľa ktorej žalovaná za účelne vynaložené nepovažuje náklady na odmenu advokáta, keďže žalobca disponuje právnym oddelením a odborne zdatnými pracovníkmi, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v tomto štádiu konania rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, bude súd prvej inštancie rozhodovať o výške trov a bude posudzovať účelnosť nákladov žalobcu, vynaložených na bránenie svojich práv. Preto odvolací súd považuje uvedené námietky žalovanej za predčasné.

6.10. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa tieto zákonom vyžadované náležitosti. Z jeho obsahu je zjavné, čoho sa žalobca predmetnou žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol, tak ako rozhodol. Odvolací súd zároveň, poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp.zn. III. ÚS 209/04, uvádza, že „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (podobne aj rozhodnutia IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994).

6.11. Odvolacie námietky žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Tieto odvolacie námietky sú totožné s námietkami, ktoré žalovaná prezentovala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku.

6.12. Súd prvej inštancie z hľadiska použitých zákonných ustanovení, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, správne vyhodnotil, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, pretože v konaní bolo preukázané, že žalovaná spôsobila žalobcovi škodu neoprávneným odberom plynu, keď odber plynu bol meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

7. Záverom odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalovanej vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie, nie je spôsobilý spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov

výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p., ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania (§ 367 ods. 2 C.s.p.), keď žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, patrí mu tak náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednodhlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie príjavnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).